

Societat

La nova etapa de la covid

“Ja no ens recorda ningú”

● Les residències es queixen que ja se les ha oblidat i demanen més finançament públic

● La reforma del sector ensopega amb els costos, però es busca un acord

● A Catalunya hi ha tres llistes d'espera per a una plaça amb 10.000 persones

MARTA RICART
Barcelona

Estàvem convençuts que després de la covid havia arribat el torn de la dependència, però ja s'han oblidat de nosaltres, de les residències”, va dir ahir Cinta Pascual, presidenta de la principal agrupació empresarial del sector, el Cercle Empresarial d'Atenció a les Persones (Ceaps), i de la patronal catalana, ACRA. Les residències creuen que res no canvia, malgrat que amb la covid i la mortalitat que va causar als geriàtrics (23.399 morts a Espanya, segons les dades governamentals), hi va haver una alerta social i un consens sobre la necessitat de reformar el model actual.

Pascual va presentar l'informe de l'ACRA del 2021, que subratlla l'“infrafinançament” (en general en totes les comunitats). Va reclamar un “increment substancial” de fons, en especial al Govern estatal, i un copagament just i equitatiu entre els usuaris”.

“Sense més finançament no es pot avançar en res. Som els primers interessats a millorar les ràtios de residències per nombre de dependents, de treballadors per residents, però tot això s'ha de pagar, tant el cost del 60% de les places públiques com ajudar a cobrir el 40% de les privades”, va dir Pascual. El sector demana que es dediqui un 2% del PIB espanyol a dependència davant el 0,7% actual. Per a aquest any, hi ha previstos 600 milions addicionals per a dependència, com en els dos anteriors, però el 2021 ni tan sols es van invertir tots.

La limitació pressupostària és la justificació de les residències per frenar un canvi de model que sí que promou el Ministeri de Drets Socials, que vol impulsar geriàtrics de no pas més d'un centenar d'usuaris, organitzats per grups d'uns quinze convivents i amb almenys un terç d'habitacions individuals, entre altres característiques.

Les propostes van quedar encallades per la falta de suport de les patronals, els sindicats i algunes autonomies, tot i que sembla que es busca un acord abans de final de mes. “Sense finançament no hi pot haver nou model”, va afirmar Pascual ahir a *La Vanguardia*. El model d'acreditació de centres, per obligar-los a incorporar els canvis, té “línies vermelles”, va assegurar. “Una és que s'apliqui en nous centres, no pot ser retroactiu; seria inassumible obligar els existents a

XAVIER CERVERA

Les residències busquen la normalitat, però encara no s'han deslliurat de la covid; a la imatge, una de Barcelona

adaptar-s'hi”, va afirmar. Segons Pascual, “molts centres s'avindrien a reorganitzar-se en unitats de convivència, però dependrà dels seus espais”.

Gustavo García, coordinador d'estudis de l'Associació de Directors i Gerents de Serveis Socials,

Experts del sector creuen que la reforma residencial s'anirà imposant per la demanda del mercat

entitat que va impulsar un nou model residencial que ha recollit en part el ministeri, creu que “ja hem guanyat la batalla que cal canviar i la del model”, ja que durant l'epidèmia es va parlar de fer residències medicalitzades, en lloc de ser més *casolanes*, com es planteja.

García creu que els canvis s'im-

posaran tard o d'hora per la demanda del mercat: “D'aquí uns quants anys, qui voldrà viure en una habitació compartida?”, va dir com a exemple. “Entenem les queixes dels gestors que els canvis tenen uns costos i que el finançament s'ha de preveure”, va afegir. Creu que el ministeri ha de presentar una memòria econòmica, i el Govern espanyol, ampliar el finançament, però confia en un acord per reformar el sector “d'any en any”. És urgent millorar els sous del personal, adverteix.

A l'estretor econòmica s'hi afegeix, va dir Pascual, que des del 18 de maig a Catalunya s'han eliminat els fons covid, uns ajuts públics que s'han donat a les residències durant l'epidèmia, per costos addicionals d'augment de personal, per compra de material, per compensar les places buides o les que s'han de reservar per si hi hagués un brot i s'haguessin de separar els residents. “Però la covid no ha desaparegut”, va recordar Pascual.

Només a Catalunya, la incidència a les residències supera els 1.100 casos en 14 dies per 100.000 persones (IA14), davant els 318 en general. Són gairebé 500 contagis setmanals.

L'ACRA agrupa el 70% de les entitats assistencials catalanes

El cost d'una plaça de residència ha pujat a més de 2.000 euros al mes, segons l'informe de l'ACRA

(residències, centres de dia, empreses de cures a domicili, entitats de teleassistència). El seu informe reflecteix “un caos, que som la segona comunitat per la cua en llistes d'espera per obtenir la dependència, amb més persones als llitms”, va dir Pascual. La situació ha portat a augmentar els preus de

les places residencials: costa 2.062 euros al mes com a mínim, diu l'informe.

L'ACRA indica que només a Catalunya, amb 1.068 geriàtrics, 60.954 places i 55.000 usuaris, hi ha 10.000 persones que esperen entrar en una residència. Segons la patronal, hi ha fins a tres llistes d'espera: la primera, de les persones a qui s'ha de valorar la dependència, en què el 30% no veurà tramitada la seva sol·licitud fins a l'any següent. Els valorats han d'esperar després uns set mesos el seu pla individualitzat, que decideix a quins recursos tenen dret (teleassistència, prestació per cures a casa, plaça en un centre de dia, en un geriàtric). Una de cada tres persones amb el pla fet haurà d'esperar per accedir a la residència o un altre recurs. El 2021 es van resoldre 67.649 sol·licituds de dependència. L'ACRA demana, a més, rapidesa per canviar de recurs segons variïn les necessitats del dependent.●